

Izhaja trikrat na teden, in sicer v torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne ter stane po pošti poštomana ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto 15 K
3/4 10
1/2 5

Posamične številke stanejo 10 vin.

„SOČA“ ima naslednje izdajne priloge: Ob no-
vetu „Kazipot po Goriškem in Goriščanskem“ in
Kazipot po ljubljani in kranjskih mestih“, dalje dva
krat v letu „Vozni red železnic, parnikov in poštne
ter mesečno prilogo „Slovenski Tehnik“.

Narodno sprejema upravništvo v Gosposki ulici
7. I. nadst. v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček
in naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo
oglasil in poslanice se računijo po Petit-vrstah če
1-krat 16 v, 2-krat 14 v, 3-krat 12 v vsaka
večkrat po dogodbi. Večje črke po prostoru. —
Reklame in spisi v uredniškem delu 30 v vrsta. Za
in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

SOČA

„Vse za narod, svobodo in napredek!“ Dr. K. Lavrič.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon 83. —

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. J. Fabčič) tiska in zal.

„Dobrote“ novega volilnega reda.

(Iz ven uredništva.)

Brumnim čitateljem „Prim. Lista“ je le čestitati na dobrem želodcu, ker upajo brez zlih posledic namah prebiti toliko nesramnosti, kolikor jim jih je ta list naprtil v 40. števil. v članku „Izgubljene liberalne glave“. Nič čudnega! Vsak normalen človek bi res moral izgubiti pamet, ko vidi, da se še vedno nahajajo ljudje, ki verujejo in odobrujejo klerikalnim listom vse, naj bi isti prinašali tudi same smrtne obsodbe.

Čez krivico novega volilnega reda, da Gorica voli s Furlanijo, si pomaga „P. L.“ s tolažbo, da se razmere v 20 letih izpremenijo. Brezdvomno! A komu v prilog se izvrši ta izprememba, tudi ni ravno težko določiti. Lahom je zagotovljena večina in po novem volilnem redu tudi Gorica do nedoglednega časa, brez katere Slovenci nikdar ne moremo priti v deželi do voljave, katera nam pritiče. Dobri 2/3 prebivalstva v deželi ostane brez glavnega mesta, le Gorica ostane še nadalje tisto gnezdo, v katerem se bo kakor mlada kukavica šopnila laški šovinizem, odjedal Slovincem vsako pomoč, ter sebi v prilog in ojačenje gojil klerikalizem, ki je drugo največje zlo v deželi. Vsakemu človeku, ki vidi le za prst daleč pred se, si bo lahko vstvariti sliko, kake bodo naše politične razmere čez 20 let in ni treba, da bi bil ravno črnogled, ako sodi, da bomo morda takrat mnogo na slabšem, nego smo bili. Ni treba ravno izkušene politika, da bi vedel, kolikega odločilnega pomena zamore biti za naš, od vseh strani zatirani narod le en sam dan, en sam trenutek političnega spanja in nemarnosti, koliko bolj sramotno in brezmišlostne obsodbe je vredno, ako se nas za celih 20 in več let proda laški nemilosti. In za vso to lepo bodočnost, ki so nam jo ustvarili klerikalni poslanci, imajo edini izgovor: Lahom ni hoteli drugače! — Prašamo samo: Ali klerikalni naši poslanci nimajo tudi svoje lastne volje kakor laški? In če je nimajo sami, zakaj ne upoštevajo volje svojih volilcev, katerih želja je, osvoboditi se laškega jarma in dati namemu u narodu naše pravice? — Človek, ki trdi, da ljubi svoj narod in nosi odgovornost za narodovo boljšo bodočnost kot njegov zastopnik, a se klanja in udaja njegovemu najhujšemu sovražniku in temu sovražniku pomaga na račun zatirancev, tak človek je nesramen lažnik, izdajica, katerega bi se morala sramovati in ga obsojati lastna mati.

Kdo ne ve nadalje, da so naši klerikalni poslanci največji prijatelji kmeta? Ustanovljajo se „kmečke zveze“, v katerih se hoče res za večno zavezati našega kmeta, da ne bo mogel gibati, a kadar je treba resne, stvarne pomoči, takrat izginejo ti prijatelji kakor tema pred lučjo. Je pač resničen pogovor: Bog nas varuj prijateljev, sovražnikov se bomo branili sami! In na podlagi tega prijateljstva do kmeta so glasovali klerikalni poslanci

za nov volilni red, po katerem bodo imele kmečke občine mesto prejšnjih 6, sedaj sedem poslancev, kar je po njihovem mnenju pridobitev enega poslanca. Ako bi posvečeni okoli „Prim. Lista“ znali tudi drugače računati in ne samo takrat, kadar jim gre za žep, potem bi vedeli ali vsaj povedali, kako je s to „pridobitvijo“. Toda klerikalci ni za resnico, tim manj onemu, ki zavzema kakšno častno mesto med njimi. Trditev, da so kmečke občine pridobile enega poslanca, je grda laž in kot izrabljanje ptuje nevednosti očitno sleparstvo, ki ne zasluži pardaona. Poglejmo, kako je! Po novem volilnem redu se število poslancev zviša od 22 na 30. Ako bi bile sedaj kmečke občine zastopane po prejšnjem razmerju 22:6, morale bi imeti kmečke občine vsaj osem poslancev, in še v tem slučaju bi ne bilo nobenega izboljšanja, ampak bi ostale le stare razmere, nekoliko poslabšane. Po novem volilnem redu pa so kmetje zastopani le po sedmih poslancih, vsled česar je trditev o kakem tozadevnem napredku le hudobno zavijanje, ker je resnično ravno nasprotno, namreč: **Kmečke občine so grdo opeharjene za vsaj enega poslanca, in ta sleparija je od njenih zagovornikov tim nesramneja, ker provzročitelj te krivice zahtevajo od revnega kmeta še posebnega priznanja, hvale in časti.**

Morda je ta „pridobitev“ „sti korak naprej“, o katerem sanjajo klerikalni listi. Je, je, korak naprej, toda korak v pogubo, kateri pa se mora maščevati!

Radi konsekvence v zavijanju resnice hvali nadalje „P. L.“ novi volilni red, češ, da bo volitev direktna in tajna. Minole državnozbornske volitve so pokazale, da so v nekaterih kronovinah direktno volitve res blagodejno uplivalo, a v naši deželi neverjetnosti se je lahko opazilo, da je neposrednost dobrodošla le nekaterim klerikalnim prenapatežem, ki imajo na jeziku lepe besede o človeški prosti volji, v srcu pa željo po krutem, brezobzirnem samovladanju. Po starem volilnem redu smo imeli vsaj volilne može, katere se je od volitve do volitve lahko menjalo, a sedaj imamo v osehah naših prevzetnih, terorističnih nunccev stalne, od vlade in nevednosti podprte volilne može, volilne diktatorje, katerim je geslo: Smrt vsem političnim nasprotnikom!

Govoriti o tajnosti pri volitvi, bi bil pleonazem, ker vsak, kdor se je udeležil volitve za državni zbor in je opazoval delovanje naših nunccev, mora vedeti, da bi vsaj 99% teh posvečenih političnih agitatorjev sedelo v luknji, ako bi kazni za kršenje volilne pravice bili deležni tudi duhovniki.

Še eno upanje nam ostaja. Klerikalci okoli „P. Lista“ vedo dobro, da je Gregorčič tisti močan in širok steber vsem tem razmeram na Goriškem, ga natihoma tudi obsojajo, a po izreku, „da vrana vrani ne izkljuje oči“, tolažijo se z 20 leti, češ takrat bo že konec njegovi strahovladi — a mi se tolažimo s tem, da ga bo konec mnogo, mnogo prej!

Nujna prošnja

na vse človekoljubne in dobrosrčne ljudi, na vsa županstva, župniške urade itd. sploh na vsa društva in korporacije ter na vse trgovce in obrtnike.

Kakor že splošno znano, je uničil dne 30. julija t. l. grozen požar malone celo vas na Ponikvah. Zgorelo je popolnoma do tal 24 hiš z vsemi drugimi gospodarskimi poslopji, z vsem pohištvo, orodjem, obleko, krmo in vsemi do tedaj spravljenimi pridelki. Škoda, nastala vsled te strahovite katastrofe, je ogromna in se pravzaprav popolnoma preceiniti ne dá. — Ljudje so komaj odnesli, kar so ravno na sebi imeli, drugega nič. — Nekoji od njih so bili zavarovani za majhne svote, a mnogo jih je, ki niti niso bili zavarovani.

Vsi ti ponesrečenci se nahajajo že sedaj v najhujši bedi in stiski, kaj pa se le bode, ko zahruli z vso neusmiljenostjo po tukajšnjih hribih navadna ostra in huda zima z burjo, snegom in ledom. Ta pa je v tukajšnjih hribih pred durmi, kajti zima začne navadno z vso svojo ostroščjo že koncem meseca oktobra in traja do meseca aprila neprestano.

Predstoji torej tem nesrečnikom najžalostnejša, pogubonosna perspektiva za bodočnost.

V dno srca se morajo ti nesrečniki smiliti vsakomur, ki le količkaj človeško čuti.

Ubogi ti reveži nimajo ne potrebne obleke, ne potrebne posteljne oprave, niti gorkih stanovanj, sploh je večina od njih brez vsega, kar bi bilo najpotrebnejše za zimo tukaj v hribih.

V očigled tem najžalostnejšim okolnostim se je ustanovil pomožni odbor, kateri ima blag namen, nabirati denarne prispevke in drugačne darove v prid tem siromašnim pogorelcem.

Temu odboru blagovolil je prevzeti predsedstvo preblagorodni gosp. Prinzig Bogomil, c. kr. okrajni glavar v Tolminu; tudi sta blagovolila sprejeti odborništvo in po svojih močeh na korist pogorelcem v odboru sodelovati velečenjena gg. dr. Anton Gregorčič, drž. in dež. poslanec v Gorici, in Ivan Lapanja, dež. poslanec in geometer v Kobaridu, kar znači, da je res nujno potrebno tem nesrečnikom v pomoč priskočiti.

Vljudno in nujno so torej naprošene vse zgorej naslovljene osebe in korporacije, naj blagovole iz človekoljubnosti zbirati in darovati prispevke bodisi v denarju ali blagu. — Zlasti so vljudno naprošeni gg. trgovci in obrtniki, naj blagovole darovati blago za obleko, obuvalo in posteljno opravo. — Sl. društva in „Čitalnice“ naj blagovole prirediti vsaj po jedno veselico v prid tem nesrečnim pogorelcem. — Sl. posojilnice in denarni zavodi naj blagovole od čistih svojih prebitkov darovati kak znesek na korist tem siromakom.

Z eno besedo: Apeluje se v tej skrajni potrebi na vse sloje blagosrčnih ljudi. Vsak naj pripomre po svojih močeh z denarnimi prispevki ali v blagu v olajšavo bede teh nesrečnikov!

Vsak, tudi najmanjši dar se hvaležno sprejme.

Prispevke in darove naj se blagovoli pošiljati: C. k. okr. glavarstvu v Tolminu; županstvu na Ponikvah; dr. Antonu Gregorčič-u, drž. in dež. poslancu v Gorici; gosp. Ivanu Lapanja, dež. poslancu itd. v Kobaridu in podpredsedniku g. Andreju Štrekelj-u, vikiarju na Pečinah.

Na Pečinah, dne 5. oktobra 1907.

Pomožni odbor.

DOPISI.

Iz tolminskega okraja.

Iz Tolmina. (Dramatični večer.) —

V nedeljo večer so igrali pri nas Ganglovega „Sina“. Nastopili so sami domačini, udje „Pevskega zbora“, ki so svojo nalogo častno izvršili. Pred igro smo nekaterniki zmajevali z glavo, češ, preveč si upajo v Tolminu, ali prepričali smo se kmalu, da smo podcenjevali zmožnosti domačih igralcev. „Sin“ je pisan na vsak način za večji oder, ki razpolaga z izvežbanim igraljskim osebjem in dobrim režiserjem. Pred vsem so vloge sina, očeta in Helene zelo težke, in se jih smejo lotiti le večji in zmožni igralci. Ciril, sin posestnika Slemenca, se zaljubi strastno v lepe oči sosedove Marice, hčerke Slemenčevega prijatelja trgovca Slaka. Sklene, da jo zasnuje; prej pa si mora še ustanoviti lastni dom. Zato poprosi očeta, da mu da denarja, da si otvori trgovino. Oče mu prošnjo odbije. Vsled tega zapusti Ciril očetov dom ter se poda v svet. O svoji ljubezni ni črnil besede nobenemu, niti Marici ne. Sam hoče svojo bol pretrpeti in pozabiti. Toda ne more in ne more pozabiti, ves obupan se vrže v valove življenja ter hoče v strastnem uživanju zadušiti ogenj, ki ga peče v duši. Iz Cirila Slemenca postane Artur Neuberger vstopi v neko trgovino na Dunaju v službo. Tu se seznanja s sournadnico Heleno Trdina ter jo zapelje. Niti trohice ljubezni ne čuti do Helene, niti takrat ne, ko mu porodi sička. Le strast ga je gnala h Heleni in neodoljiva moč, pozabiti in prepiti svojo prvo in pravo ljubezen. Sedaj se pridruži k njegovi nesreči še kes nad grehom. Grešil je, ker se je lagal Heleni in v grehu spočel sina, ki ga ne more ljubiti. Vzbudivši se mu vest in kragulji zasade s podvojeno močjo svoje kremplje v njegovo dušo in se vsesajo v njegovo srčno kri. Ciril-Artur išče utehe po beznicah, kjer zapravi svoje zadnje prihranke. A utehe ni, povsod le brezdnost, propast... Žato hoče proč od tod, proč, bog ve kam v tuji svet, le proč od pozorišča svojih grehov! A sredstev ni, vse je zapravil. Slučajno je sam pri blagajni, roka se mu kar sama iztegne, in Ciril-Artur zbeži z ukradenim denarjem. Nevidna, neodoljiva sila ga privede v očetov dom. Tu se je pripravljala baš svatba njegove sestre Tilke z zdravnikom dr. Ivanom Trdina, bratom njegove zapeljane ljubice Helene, ki je tudi prišla na svatbo. V hiši ne ve nikdo razun Helene, da je Ciril tat Artur Neuberger in oče Heleninega otroka. Stari Slemenec pokliče sina na odgovor. Sinov obupan obraz je vzbudil v vseh in posebno v očetu zle slutnje. Zahteva od sina, da mu pojasni dogodka svojega življenja. A sin ne more govoriti in prosi odloga do večera. Pojasnilo pa pride še prej. Ciril se snide z Marico, koja še vedno strastno ljubi. Odkrije ji svojo ljubezen, ali Marica mu je ne more vrniti, ker ljubi Cirilovega brata Metoda. V dviji strasti se vrže Ciril na Metoda ter ga skuša zadaviti, le s težavo rešijo Metoda iz Cirilovih rok. Helena je bila že prej prosila Cirila-Arturja, da vrne ukradeni denar in da se vrne k njej in otroku. Ciril pa je bil že preveč pokvarjen, da bi sledil temu glasu ter podi Heleno od sebe. Heleni se le z zvijačo posreči izpuliti Cirilu denar iz rok, ki ga potem izroči bratu dr. Trdini, da ga vrne tврdki. V svojem obupu izda Helena svojo srčno skrivnost Cirilovi materi. Mati poišče sina ter ga prosi s povzdignjenimi rokami, da se vrne v življenje in popravi svoje grehe. Sin pa postane zopet divji, ker misli, da je Helena izdala tudi nje-

govo tatvino ter ustrelji na Heleno. K sreči je ne zadene, a Heleni vteče ime Artur, in vsi zaslutijo, da je najbrže Ciril oni Artur Neuberg, o katerem so čitali v časopisih, da je poneveril denar. Ciril se prizna sedaj sam k svojemu činu in še očeta očeta, da je on kriv njegove pogube, ker ga je odpodil po svetu. Sledi razburljiv prizor, pri katerem pride očetu slabo, da pade. Ciril zbeži. Zadnji nastop je preveč za starega očeta. Bil je že prej bolehen, sinove lopovščine in skrajna pokvarjenost so ga potle popolnoma in mu zadale smrtni udarec. Ciril se je medtem vrnil v hišo, vest ga je prignala nazaj. Mrtvaški duh mu zadisi po hiši; od ulice zasliši šum, kakor od prihajajočega ljudstva, na uho mu zadone temni, očitajoči glasovi „umoril je očeta“, „umoril je očeta“, in v tem hipu zapoje že mrtvaški zvonec. Kakor ranjena zver skoči Ciril pokoncu, divja slutnja zagradi njegovo dušo in se spremeni v gotovost, ko odgrne dr. Trdina zastor in pokaže Cirilu rakev na mrtvaškem odru. Ciril plane k rakvi in se zgrudi kakor mrtev na tla. Orožniku, ki je bil prišel iskat Cirila, ni bilo potreba več izvršiti ukaza posvetnega zakona, govorila je višja pravica. Ciril je ostal od rakve blazen...

Kakor smo videli, vsebina naše igre ni bogata. Če odbijemo one zaobljube stare Slemenčevke, da pojde radi sina na božjo pot na Brezje ali Sv. Višarje, in pa onega „spomina“, ko je padla utež pri stenski uri, ne najdemo v igri prav nič slovenskih potez. Tudi teh ni bilo potreba. Moderna naša igra ni, k večjemu po zunanosti, efektu. Psihologija je revna, značaj glavnega junaka premalo utemeljen. Vzgojevalnega pomena nima igra prav nobenega.

In vendar je in ostane igra visoko dramatična ter doseže svoj vspeh, če so vloge v pravih rokah. Pri nedeljski predstavi v Tolminu lahko rečemo, da je bil uspeh igre popoln. Igralci so bili v celoti na svojem mestu in bi se lahko pokazali v vsakem drugem, tudi mestnem diletantskem gledališču.

(Konec prih.)

Iz krminskega okraja.

V Fojan v Brdih je bilo blagoslovljeno v nedeljo novo šolsko poslopje. Govorili so vikar Pavletič, okrajni glavar Pozzi in šolski nadzornik Finžgar. — Zadovoljni smo, da smo dobili novo šolo.

Iz goriške okolice.

Iz Šempasa. — („Kmečka zveza.“) — V nedeljo 6. t. m. je imela tako imenovana „Kmečka zveza“ v Šempasu v župnikovi hiši nekaj shod. — Če človek čita klerikalno „Gorico“ ali „Prismojencu“, prisiljen je misliti, kdo ve kako imenitni in imponantni so ti shodi. Ako pa je pri takih shodih navzoč, komaj sprevidi, kaka puhlost in nezmisel vlada na takih klerikalnih shodih. — Ta „lepi“ shod se je torej vršil tako le: Med popoldansko službo božjo se je pripeljal štandročki župan Lutman z nekimi mladimi človekom — kakor smo pozneje izvedeli — urednikom Kremžarjem v Šempas. Seve da so jo najprvo mahčili v farovž po informacije in potem skupno z g. Blažem na čelu in njegovimi priveski v župnikovo hišo. — Zbralo se je z otroki vred 61 ljudi. — „Gorica“ bode gotovo pisala nad 150.¹⁾ Ko je župnik videl, da je udeležba tako pičila, je nakremžil zraven Kremžarja obraz tako, da je bil naravnost smešen. Potem je s silo spehal Lutmana do mize ter postavil zraven njega darvinca Likarja, babatega tajnika in slavnatega župana Lebana. Ke je bilo vse tako vrejeno, je dal znamenje Lutmanu, naj počne. Po dolgem obotavljanju se je Lutman ohrabil in izustil približno tako le: „Gospodje! Jest sam predsednik kmičič zviz za goriški okraj. Usaki stan s dandans združuje, taku smo s združili tudi mi druzi kmitje in da ne bum dalje razlagon, kir vam je že znano, zaključim moji govore in vas prou lipu pozdravim.“ — Vsedel se je potem in nastala je mučna tišina. Pa kakor povsod župnik rad pomaga, priskoči tudi tukej na pomoč in pove predsedniku Lutmanu, naj da besedo Kremžarju. Potem se je še le počela prava klobasarija. Najprvo nam je povedal ta mladič, da nas prisrčno pozdravlja v imenu profesorja Berbuča, ker on da se ni mogel vdele-

ležiti shoda radi velikanskega dela.²⁾ Pa tudi drugi poslanci da so ga pooblastili, naj nas pozdravi.³⁾ — Pa pravito, da nas nimajo radi, ko nas še pozdravljat pošiljajo. Tako smo bili pri tem ginjeni, da so se nekaterim kar solze prikazale. Potem nam je razlagal o treh njemu znanih kmečkih uporih, ko so grajščaki kmete tlačili in mučili in kako so bili ubogi kmetje od grajščakov in cesarske vojske poraženi.

Nekaj je iz te zgodovine vendar pozabil, namreč, da so ravno v istih časih duhovščina in samostani kmeta še veliko hujše tlačili in trpinčili kakor grajščaki in da so bili ravno samostani in duhovščina v kulturnem in gospodarskem oziru največja nesreča za kmeta. — Priporočal nam je ta veleučeni gospodič, naj si ustanovimo gospodarske in kmečke zadruge. — Hvala lepa! Mi v Šempasu smo že imeli tako klerikalno zadruge. Kako imenitno je pa končala, bi znal najbolje povedati njen tedanji predsednik, kateri pravi, da če ni bil on in dr. Tuma, bi bili vsi sedeli na zatožni klopi. — Pa tudi dolgove nam je zopet brisal. Rekel je, da država vse dolgove poplača. Ah kako veseli so bili Blaževi backi, ko so to slišali. — Pač srečni dolžniki! Mi bi pa tega otročjega gospoda vprašali: Kje pa vlada vzame denar, da plača vse dolgove, ako bode kmet zato samo neko malenkost pri davku prispeval?⁴⁾ — Posebno veselje je pa imel z zajci. Kar sline so se nam že cedile, ko nam je obljubil, da bode vsak na svojem zemljišču lahko sam lovil. — Mladi ste še res gospodič, ali tega pa vendar ne dotakate, da bodedo kar vsi zajčke preganjali in morili.

Hvalil je slovenski klub in klerikalne poslance na vse pretege.⁵⁾ Poslance jugoslovanskega kluba je pa imenoval liberalce ter jih skušal smešiti, posebno pa Hribarja in Štreklja. Sedaj pa se je spravil še na napredno časopisje, posebno pa je rigal⁶⁾ proti „Soči“, „Primorcu“ in „Edinosti“. Ko je počel po agrarcih udrihati in so mu nekateri ugovarjali in mu laž dokazali, je bil ta preslavni možič kar iz sebe. Zmerjal nas je na vse mogoče načine.⁷⁾ Vsi da smo brezverci, ali v doglednem času bode samo še njih stranka in tako močna, da je še sam „tu črni hudič“ ne zmaga. — Pri tem je pa policaja dobro posnemal, kričal je namreč: „Sem naj pride, kdor je rekel, da jaz lažem, ga bodem zapisal. Jaz vam bodem že pokazal!“ Pa ni mu bilo treba dolgo povpraševati po tem „kem zločinca“, ker mu je preblagorodni tajnik in „Tunin“ hitro ime dotičnega povedal in sedaj smo vsi v strahu, kaj se revežu zgodi. Gotovo zopet tožba! Za eno prisego več ali manj se tako ne gleda.

Pa tudi doktor medicine mora biti ta mladi človek, ker je na mah konstatiral, da niso možgani navzočih povsem razviti⁸⁾, tako da ne morejo njegove sv. vere razumeti. — Tu pa da nima on nobene krivde. Vidite, župnikovi gardisti, kako krasno vas kvalificirajo klerikalni voditelji. Prav! Saj drugega ne zaslužite.

Potem je še nekaj iz evangelija razlagal, namreč: Kdor ni z mano, je proti meni, povedal o izveličarjevem rojstvu, o njegovem vstajenju in o vojakih pri božjem grobu. Slednjič se je pa začel po prsih tolči in trditi, da če gre on k spovedi⁹⁾ ali ne, kolikokrat gre k maši in kakšno je njegovo versko prepričanje, ni dolžan nobenemu povedati, za to da je odgovoren samo Bogu. — Ali ste ga slišali, g. župnik? Zakaj pa vi od nas „libe-

¹⁾ Berbuč in velikansko delo! Ha, ha! Kdo se ne smeje! Berbuč in velikansko delo se še nista nikoli srečala!

²⁾ Suprabolt, je pa imeniten gospod ta Kremžar! Škoda, da ni povedal tudi imen vseh teh poslancev, ki pozdravljajo šempaske kmete, in škoda, da ni pokazal pooblastila.

³⁾ Za tako nesramno farbarijo zasluži palico.

⁴⁾ Največje hvale je vreden dr. Gregorčič, ker takega lenuha ni med poslanci kot je on. Ljudje so se včasih pismeno obračali nanj — ali odgovora ni bilo nikoli od svetega moža, pa če je bila kaka reč še tako nujna.

⁵⁾ O tem riganju je izvedel tudi cirkus „Kološev“ v Gorici, ki se že pogaja s Kremžarjem, da ga angažira; prav take vrste clown jim manjka.

⁶⁾ Za tako zmerjanje je najboljšje plačilo pest. Ali kdo se bo spozabljal nad tako smešnim človekom!

⁷⁾ O, njegovi pa so — pa za laž in častikrajo po farovških listih!

⁸⁾ Kaj mu pomaga spoved? V torek laže v „Gorici“, v četrtek v „Prismojencu“, v soboto zopet v „Gorici“. Pa kako laže, psuje, koliko obrekovanj zagreši! Pri spovedi mora pač obljubiti grešnik, da se poboljša, ali on se ne boljša, marveč slabša, o čemur priča „Gorica“ in „Prim. list“. Kakšna spoved je torej to? — Je pač bil v šoli, kjer so učili, kako se ima Boga in ljudi za norca!

ralcev“ to zahtevate? — Ko je bilo vse te komedije konec, počeli so ude vpisovati. Kričali so: Samo dvajset krajcerjev za celo leto! Samo dvajset krajcerjev!

In tako je končal ta „špas“ brez nesreče, razun da so se Blaže in Komp. zvečer iz krčme grede nekoliko opotekali, pa menda ne bode hudih posledic.

Iz Vrtojbe. (Zahvala.) — Da se je 6. t. m. izvršila uže dolgo nameravana veselica v popolno zadovoljnost navzočega občinstva, se je posebno zahvaliti raznim domačim društvom. V prvi vrsti se zahvaljujemo odboru Bralnega in pevskega društva „Napredek“ iz Gor. Vrtojbe, njega odličnemu pevskeemu zboru, njega vrlim tamburašem, spretnim diletantom in drugim posameznim udom tega društva. Zahvaljujemo se dalje gosp. govorniku, čislanim tamburašem in diletantom Slovenske Čitalnice iz Dol. Vrtojbe; zahvaljujemo se tudi raznim gg., ki so preplačali vstopnino, oziroma darovali podružnici, kakor: Edv. Štrekelj, vikar 10 K, neimenovan 5 K, Jak. Maraz 5 K, Dorica Mervic 3 K, Florijan Batistič 2 K, Ivan Mrmolija 50 h, spoštovana obitelj Ivana Batistič je darovala razne dobitke za srečolov. Slednjič se zahvaljujemo tudi slavnemu občinstvu, katero je prihitelo k nam ter se ni zbalo slabega vremena, ne blatnih poti. Odbor podružnice sv. Cirila in Metoda v Vrtojbi, dne 10. oktobra 1907.

Iz ajdovskega okraja.

Rihemberške novice. — Vedno se nekaj štreni po „Prismojencu“, odkar je Štrancar v Rihembergu. Ni je dlake, ki bi je on tam ne cepil in ni je laži, ki bi je ne hitel potisniti v to farško trobilce. Tako je tudi te dni stala laž v tem listu, da šol. otroci kamenjajo tuje; da je prišel Bričev in Plosničarjev harmonij na boben, katerega še nikoli imela nista. itd. Zagovarja se tudi, da ni on kriv razpora pri Gregorčičevi slavnosti, češ, da je še miril duhove in da so nekovi drugi hoteli odstraniti od slavnosti brejski in vaški zbor... (Kdo pa so tisti?) Štrancarček gotovo ni bil med tistimi, ker ga je sama dobrotin in spravljivost...!

Štrancar pošilja letos pobirat okrog stolnino, katere mu niso v denaru plačali. Dela pa račun sam in po svoje. Pobira mošt, katerega računa pod ceno in zahteva še vrhovine 10%. Lačenberger!

Krotki naš Štrancar prilomasti često v obč. pisarno, kjer se jako domače obnaša in komandira Pavličeve jogre. Z županom govori navadno le nemški. Je bolj nobel. Škoda, da ne zna še laški!

Sedaj je naš župnik Štrancar nekoliko v elementu. Farška posojilnica v Rihembergu je namreč kupila neko merišče, kjer bo imela svoj urad, kjer bo konsumno društvo in kjer bo stal njegov agent-organist. Zidanja in popravljanja je tam veliko in Štrancar se po mili volji — ako ne gre v Gorico ali kam drugam — vedno tam vrti in daje povelja. Kdo bo plačal? Posojilnici tega ne bo mogoče. Plačali bodo najbrže tisti, ki plačajo tudi rizot ponesrečene Gregorčičeve slavnosti...!

„Primorski list“ pravi, da je demonstracija v Rihembergu rodila ta sad, da se je koj prih. teden oglasilo več vrlih mladeničev iz Brji k Štrancarjevemu zboru. Radi bi vedeli, kdo so ti vrli mladeniči? Niso morda to oni trije ali štirje bratje, ki so letos pomladi svoji materi ob porodu tamburali...? Štrancar je zvedel za te muzikante in čast in ponos njih in njegov bo poveličan...!

Štrancar se je na vsak način hotel iznebiti g. Poniža, kot organista, ker je rabil agenta in podrepanika za svojo trgovino. Delal pa je proti Ponižu zahrbtno. A g. Poniž je dobro vedel za te mahinacije in je priliznjeno in hinavščino Štrancarjevo lepo odklonil. Zato pa so v zadnji „Gorici“, kjer napadajo g. C. in sumničijo učiteljstvo, tudi g. Ponižu dali breco. — Malo traja farška čast.

Po naših farovžih in samostanih se priporoča zdržnost (abstinenca) od alkoholnih pijač. Toda sedaj ob trgatvi ni ne Štrancar, ne menih abstinent. Vse se lovi za čim večjo množino sladke kaplje. Iz vseh samostanov lezejo zdaj ven obriti in neobriti be-raci, kakor ob deževju močeradi. Kmet daj, da te škrt ne odnese. Kaj pravi k temu brumni in pravični Kosec iz Kamenj, ki je šel celo v Norvegijo proizvedovat, kako škodljivo in nevarno je vino?

Brja. (Za dijaško kuhinjo.) — Ker je letos dobra letina, zmislili smo se na dijaško kuhinjo in nabrali okoli 2 hl mošta. Darovali so zlasti Cinki, Furlanci, Mihelj-Mar-

tinci, Pečenkovi in Kodrovi. — To ome-njamo, ne da bi se hoteli s to malenkostjo hvaliti, ampak v spodbudo drugim krajem, ki za ta koristen zavod tudi lahko kaj store in kaka živila darujejo (krompir, zelje, grah itd.).

Iz najfiniše, posušene kokosove orehe,

brez drugih primesi uporabljajo „Ceres“ tovarne za izdelovanje znane „Ceres“ masti, katero pripravljajo v čistih aparatih.

Ceres mast

se rabi za praženje, kuhanje in za pečivo.

Domače in razne novice.

Poroča. — Poročil se je gospod Rudolf Pretnar, c. kr. davčni oficijal v Rovnu, z gospodično Klementino Gaspari, bivšo učiteljico v Sezani. Vse najbolje!

Shod v Avberu. — Državni in deželni poslanec gospod Alojzij Štrekelj priredi v nedeljo popoldne ob 2. uri shod v Avberu.

Za „Družbo sv. Cirila in Metoda“ je daroval gospod državni in deželni poslanec Alojzij Štrekelj 10 K. Hvala!

Premiščen je namestništveni tajnik H. baron Baum iz Gorice v Trst.

Za Gregorčičev spomenik nabrali v veseli družbi v gostilni gosp. Marušiča v Solkanu K 2:60.

„Pevsko in glasbeno društvo“ v Gorici priredi v soboto dne 26. oktobra t. l. koncert s sodelovanjem vijolinkega virtuozu g. Franceta Ondrička in klavirskega virtuozu g. Josipa Famere s sledečim vspešnim: 1. Stanko Pirnat: Pomlad in jesen. Moški zbor „Pevskega in glasbenega društva“. — 2. Jos. Slavik: Koncert a-moll 1. odstavek, klavirsko spremljevanje zložil Fr. Ondriček. (Novost). Fr. Ondriček. — 3. Vitezslav Novák: Pesni zimskih noči. (Novost). a) Mesečna noč, b) Nevihna noč, c) Božična noč, d) Karnavalska noč. Jos. Famera. — 4. Anton Foerster: Ljubca. Mešan zbor „Pevskega in glasbenega društva“. — 5. Jos. Slavik: Potpourri. (Novost). Fr. Ondriček. — 6. A. Balakirev: Ismaël. Orientalna fantazija. Jos. Famera. 7. Fr. Ondriček: Čestita Rapsodija. (Novost). Fr. Ondriček.

Kakor razvidno s sporeda, bo ta koncert izvanredno lep in velike glasbene vrednosti, na kar se že sedaj opozarja občinstvo.

Z ozirom na važno stvar je tudi, da tudi vsi člani pevskega zbora posvetijo vse svoje moči uspehu tega koncerta ter z redno in strogo udeležbo pevskih vaj že naprej pokažejo svoje zanimanje in stremiljenje po lepoti.

Pevsko in glasbeno društvo v Gorici naznaja, da bo imelo svoj VIII. redni občni zbor v nedeljo 27. oktobra 1907. ob 2. popoldne v lastnih prostorih v „Trgovskem domu“.

Spored: 1. Poročilo predsednika in tajnika. 2. Poročilo blagajnika in pregledovalcev ter o računu za l. 1906./7. in proračunu 1907./8. 3. Določitev društvenine za 1907. 4. Določitev predsednika za društvene razglase. 5. Volitev časopisov, 13 odborov in dveh pregledovalcev računov. 6. Slučajni predlogi. — Gostje-ljubitelji glasbe dobro došli!

Razpisano je mesto opravilca državnega pravdnega pri okrajni sodnji v Tolminu proti nagradi 210 K do 20. t. m. Prošnje se pri okrajni sodnji v Tolminu ali pri državnem pravdnstvu v Gorici.

Sadjariskim in drugim gospodarskim društvom dovoljuje deželni zbor podpore s pogojem, da da svoj prispevek tudi vlada. Ker pa naravno od vlade dolgo časa ni nikakega odziva, trpijo društva. Kje je vzrok? Prihajajo nam pritožbe, da se take reči zavlačujejo pri namestništvu v Trstu. Če se urgira kaka taka podpora v ministerstvu na Dunaju, se dobi odgovor, da bi že dali, če bi imeli poročilo iz Trsta. Torej želimo, da bi se pri namestništvu pospeševale take reči, ne pa zavlačevale.

Tako se je godilo tudi sadjarskemu društvu v Komnu. Slednjič se je zavzel za reč državni poslanec Štrekelj pri namestništvu in v ministerstvu ter dosegel tako, da je dobilo društvo 1300 K državne podpore.

Kaj pa „krščansko misleči“? — Toliko časa čakamo na odbor „krščansko mislečih“ učiteljev. Kaj, vruga, da ga še vedno ni? Ali pripravljajo nove člene, da jih bo truma, ali se pripravljajo že sedanji?! Likar že strašno težko čakamo, da bo predsednik „Krščansko mislečih“, kaj ste? Več radovednežev.

„Prijateljska vez“. — „Slov. Narod“ je napisal v soboto notico, v kateri je govora o prijateljski vezi med Lahi in slovenskimi klerikalnimi poslanci. — „Boltatu Pepe iz Kodeloga“ v „Gorici“ se je strašno razjezil radi tega ter opsoval prav po svoje „Slov. Narod“. „Narod“ mu je povedal, kar mu gre. Glede „prijateljske vezi“ pa pripominjamo, da ni le prijateljska vez, ki veže Gregorčiča na Paverja, ampak politična pogodba, skovana v soboto, 15. decembra leta 1900 ob državnozbornih volitvah. Pogodba leži do konca te dobe deželnega zbora; pogoj plačuje težko naše slovensko ljudstvo.

Nemške vloge pošiljajo klerikalci iz Ljubljane sodnijam v Trst. „Vzajemno podporno društvo“ je tožilo nekoga v nemškem jeziku. Skandal! — In ti ljudje okoli „Slovenca“ in klerikalnih denarnih zavodov se delajo, kadar jim kaže, za edine zaščitnike slovenskega jezika! Slepargji!

Wieser na dolu. — Postajenačelnik na dravnem kolodvoru v Gorici Wieser odpušča še vedno slovenske delavce, kadar se mu ljubijo. Tako je odpustil pred kratkim dva, tretja brez vzroka. Eden je delal že nad leto dni na kolodvoru. Nastavlja potem Nemce. — Teko Wieserjevo postopanje je pač skrajno škandalozno; potreba je, da se Slovenci zganemo proti Wieserju tako, kakor je že zdavnaj zaslužil. — Tu pa se vidi tudi, kako je potrebna v Gorici dobra delavska organizacija. — Soc. demokratje se nič ne zmenijo za preganjanje slov. delavcev na dravnem kolodvoru.

Zveza laških učiteljev v Trstu se je te dni na svojem običnem zboru tudi postavila proti premestitvi slovenskega učiteljskega iz Kopra v Gorico. Pa ne le to, zahtevali so celo, da naj se premesti tudi žensko slov. učiteljske iz Gorice v kak drug primernejši kraj. Posebno glasen je bil neki Oblak. — Kaj so se ti ljudje popolnoma skregali s pametjo?

„Konsumno društvo“ v Sovodnjah. — Klerikalni listi so naznanili z veseljem, da se snuje v Sovodnjah konsumno društvo. — Torej so začeli ustanavljati konsumna društva. Naše stališče glede konsumnih društev je znano, ali znano je pa tudi, da se klerikalci navadno ne ozirajo na dejanske potrebe in na možnost prepevanja pri snovanju takih društev, marveč imajo pred očmi le politične namene. Radi tega pa je bilo po Slovenskem že toliko pomolov konsumnih društev. Kmetje so trpeli in še trpijo; drage denarce so morali šteti in še zaprti so bili. Kaj naj se tudi na Gorici ponovi taka nesreča? Svarimo resno pred nakanami klerikalcev!

Proč s Hostalko! — Nemški profesor fizike na gimnaziju Hostalka postopa pri poduku tako, da ni mogoče dijakom slediti njegovim zahtevam. Nalaga jim učenja toliko, da ne morejo zmagati. V šoli ga ni mogoče umeti. Vrhu tega je strog do skrajnosti. Pritožbe so splošne in take, da morajo imeti za posledico — takojšnjo odstranitev Hostalko. Proč z njim nemudoma!

Proč Faldutti se pridno giblje med svojimi volilci. Tudi med Brice v svojem volilnem okraju prihaja ter poizveduje po gospodarskih potrebah. — Torej Štrekelj je bil med svojimi volilci, Fona smo nagnali v gorško ok-

lico, zapadni Brice imajo v svoji sredi prošta Falduttija, samo naši gorjani so tako srečni, da nikdar ne vidijo svojega dičnega poslanca, voditelja in ljubljena naroda! Gregorčič se pase in redi lepo v miru v Gorici pa fige kaže gorjanom: Pišite me v uho; kadar bom zopet potreboval vaše glasove, mi jih tako zopet daste! — Ali se morda moti?!

Kinematograf pogorel. — Sinoti okoli 6 1/2 je pogorel — kinematograf na Verdijevem tekalšču poleg mestne palače. Prišli so gasiti ognjegasci, ali niso imeli dosti dela, kajti požar je kar hipoma uničil kinematograf. Škode je okoli 70.000 K; zavarovan kinematograf ni bil. Požar je nastal med-skušnjo. Če bi se bilo zgodilo med predstavo, kaka nesreča bi bila nastala. Lastnik kinematografa je Ludovik Tomšič.

Kmetič in nunc sta se razgovarjala na Krasu po državnozbornih volitvah. Politikujočemu nuncu se je očitalo, da laže. Nikomur ni všeč, če se mu očita laž, tudi kraški gospod nunc je bil ozlovoljen, pa je rekel: „Kako bom lagal, ko imam vsaki dan v rokah telo Jezusa Kristusa!“ Kmetič se namuzne pa reče: „Saj je bil Judež Iskarijot tudi v Kristusovi družbi, celo večerjal je z njim, pa ga je le izdal!“ — Lotila sta se: kmetič z nasmehom, nunc kipeč od jeze.

V pretepu je bil ranjen 48letni Tomaž Kos iz Grahovega na desni roki, vsled česar je moral priti zdraviti se v Gorico k usmiljenim bratom. Napadalec so aretirali.

Ukradel je nadporočniku pl. Paulowitzu, ki stanuje v hiši „Cooperative“ na Verdijevem tekalšču, njegov sluga denarja 1200 K ter pobegnil. V laškem Vidmu se je predstavil oblasti te dni neki mladenič, ki je izpovedal, da je vojaški begunec iz Avstrije. Najbrže bo ta oni tat.

Oddá se v najem

stara in dobro uspevajoča trgovina

z mešanim blagom
v nekem lepem kraju
v Soški dolini.

Več pové upravništvo.

Trgovsko - obrtne in gospodarske vesti.

Lepak z urniki železnic, parobrodnik: voženj in pošt vozide prve dni novembra po končno določenih voznjakh za celo zimsko dobo.

Ta naš lepak je že široko znan in udomačen. Pošljamo ga brezplačno naročnikom „Soče“ in še mnogim hotelom, gostilnam, kavarnam. Povsod visi v celi deželi in tudi zunaj nje. Zadnje čase tudi na Gorenjskem.

Da imajo oglasi na lepaku polno vrednost skozi celo leto, smo poslali urnike za poletno dobo posebno tiskane, da so jih nalepili čes zimске urnike. Tako je ostal lepak celo leto dober.

Tudi za bodoči lepak je določenih 48 prostorov. Prednost dajemo narodnim tvrdkam. Le v kolikor bi teh ne bile dovolj, sprejmemo oglase neslovenskih tvrdk, ki se nam naravnost vsiljujejo!

Upravna Soče in Tera. — V Gradišču se je sestala v torek komisija, da pretrese podrobne načrte za uravnavo Soče in Tera. Zastopana so: vojno, poljedelsko in trgovsko ministerstvo, namestništvo, dež. odbor itd. Razprave trajajo še ter imajo dovesti do podlage za končno uravnavo Soče, Tera, Idrije itd. Načrt obsega Sočo od Gorice do izliva. Proračunjene so uravnave in razne naprave na 6.031.400 K.

Čevljarski strokovni tečaj v Mirnu je bil otvorjen dne 7. t. m. Več prihoduječ.

Na prešičih se je pojavila neka čudna bolezen. Žival onemore, pade in pogine. Več prešičev je tako poginilo v Selu, Batujah in Črniču. Vzroke iščejo tudi v tem, ker je prevročje po svinjakih. Prišel je živinozdravnik, pa le v Črniču, potem odšel v Gorico. — Kaj ni nobene pomoči kmetu?!

Razgled po svetu.

Državni zbor bo otvorjen, kakor znano, 16. t. m. ob 10. uri dop. Vlada predloži takoj nagodbeni načrt.

V dalmatinskem deželnem zboru se ima po volilnem načrtu na podlagi splošne in jednake volilne pravice razdeliti dežela v 15 okrajev s 3 poslanci za vsak okraj. — Ako bi se vlada protivila, naj se izdela drug načrt, ki odstrani razne sedanje neopravičene določbe ter se razširi volilna pravica.

Slovensko akademsko društvo „Slovenija“ na Dunaju priredi prvoletniški večer v torek dne 15. t. m. v restavraciji „Zum grünen Tor“. (VII. Lerchenfelderstrasse.) Slovanski gostje in prijatelji „Slovenije“, dobrodošli!

Avtomobil je povozil na Dunaju nek gospo ter jo grozno razmesaril. Kriva je bila sama, ker je brala po poti neki roman in se ni brigala za svarilna znamenja šoferja.

Velik požar na Dunaju. V ponedeljek zjutraj je vpepelil požar znano tovarno cigaretnih papirčkov J. Schnabl. Pri gašenju je bilo ranjenih mnogo ognjegascsev. Takega požara že dolgo ni bilo na Dunaju.

Veliko sleparko so aretirali prejšnji teden na Dunaju v osebi ogrske grofice Luise Waldstein. Nabirala je prispevke za dobrodelne namene in sleparila z menjicami.

Koze na Dunaju. — V soboto je odpravilo namestništvo epidemično ravnanje za dunajsko mesto.

Ustreljen od straže. — Pred dolgim časom je ustrelil vojak, ki je stražil smodnikovo zalogo na Steinfeldu pri Dunajskem Novem mestu moža, ker se ta ni hotel ustaviti na dvakratni poziv straže. Komaj sedaj se je doglalo, kdo je ustreljeni mož. Stariši so spoznali v truplu svojega sina Matije Grafila in so prepričani, da si je sin prostovoljno izbral tako smrt.

Tretji kongres Jugoslovanskih književnikov in časnikarjev se bo vršil drugo leto najbrže v Ljubljani.

Mirovna konferenca v Hagu bo zaključena v soboto.

v Mariboru bodo predstavljali v nedeljo v veliki dvorani Narodnega doma burko „Lumpacij Vagabund“.

„Sokol“ v Idriji bo slavil 19. in 20. t. m. svojo 10-letnico.

Grozna nesreča v rudniku. — V nekem rudniku pri Bostonu na Angleškem se je utrgal voziček in je padel v globčino. Devet delavcev se je pri tem ubilo.

V Bosni nameravajo uvesti deželni zbor. Bosna je danes zemlja, kjer se vlada absolutistično. Želeti je torej, da se sedanji absolutizem odpravi ter dežela vlada potom deželnega zbora. Klerikalci v Bosni pa že kriče proti — saboru Bosne, češ: potem bodo pravoslavni kmetje odločevali kot večina! „Hrv. Dnevnik“ kliče: „A ti bi kmetovi odločivali, kako da se riješi agrarno pitanje!“ „Moralo bi se izlučiti iz djelokruga tog sabora svako prosvetno i konfesijonalno pitanje... Isto bi se moralo odrediti, da u riješavanju agrarnog pitanja rišćanska kmetovska večina ne bi imala decizivne vlasti!“ — Klerikalci so sleparji ubogega ljudstva! Boj ostudaemu klerikalizmu!

Barbarstvo. — Na perutinski razstavi v Majningu je razstavil tudi lesorezec Morgenrot svoje živali in bi bil dobil premijo v denarjih za lepe peteline, ko bi se ne bili presojevalci v zadnjem trenutku spomnili, da je treba živali še pregledati, ker so se že večkrat pripetile nepoštenosti (n. pr. pobarvanje perje). Raziskujoči Morgenrotove živali so našli, da imajo petelini v repu peresa z bucikami pripete. Da bi petelini pravilno držali repe, pa se je Morgenrot poslužil najgrših, nepopisnih sredstev. Presojevalci so tožili Morgenrota in sodišče je obsodilo brezsrčneža v 6 tednov ječe, vsklicno sodišče je — žal! — pomanjšalo kaznen na 3 tedne.

Odlikovana pekarija in sladčičarna

Karol Draščik

v Gorici na Kornu v (lastni hiši)

zvršuje naročila vsakovrstnega tudi najfinnejega peciva, torte, kolače za birmance in poroke, odlikovane velikonočne pince itd.

Prodaja različna fina vina in likerje na drobno ali v originalnih butelkah. Priporoča se slavemu občinstvu za mnogobrojna naročila ter obljublja solidno posrežbo po jako zmernih cenah.

2 gumasti cevi

(skoro novi) za pretakanje vina ena 15, druga 8 m dolgi s pipo sti po nizki ceni na prodaj pri

Josipini Modic, v Gorici
ulica Ponte nuovo šte. 22.

Na prodaj so hiše in polja

V Solkanu, Via Fornace.

Natančneje se izvé pri
Majorju Dreyhaupt.

Anton Potatzky v Gorici.

Na sredi Raštelja 7.

TRGOVINA NA DROBNO IN DEBELO.

Najceneje kupovališče nirsberškega in drobnega blaga ter tkanin, proja in nitij.

POTREBŠČINE

za pisarnice, kadilce in popotnike.

Najboljše šivanke za šivalne stroje.

POTREBŠČINE

za krojače in ševaljarje.

Svotinjce. — Rožni veneli. — Mušne knjigice.

Šišna obuvala za vse letne čase.

Posebnost:

Semena za zelenjave, trave in detelje.

Najbolje oskrbljena zaloga za kramarje, krošnjarje, prodajalce po sejnih in trgih ter na deželi. 3 35-8

Andrej Fajt

pekovski mojster

v Gorici Corso Franc. Gius. št. 2.

Filijalka v Dornbergu.

Sprejema naročila vsakovrstnega peciva, tudi najfinnejega, za nove maše in godove, kolače za birmance, poroke itd. Vsa naročila izvršuje točno in natančno po želji naročnikov.

Ima tudi na prodaj različne moke, fino pecivo, fina vina in likerje po zmernih cenah.

Za veliko noč priporoča goriško pince, potice itd.

Adolf Fey

urar in optiker

na voglu Tekališča Frana Josipa in Via Leoni

v GORICI

Vsprejema poprave ur in optičnih predmetov vseh vrst.

Zaloga žepnih, nazidnih ur budilk vseh vrst in optičnih predmetov.

Za vsako uro se jamči 1 leto

Poprava in komisijska zaloga dvokoles

Waffenrad z dveletnim

in Bayal z enoletnim jamstvom

pri

Batjelu

v Gorici, Via Duomo šte. 3.

Prodaja tudi na mesečne obroke.

Srebrna svetinja na svetovni razstavi v Parizu l. 1900. Srebrna svetinja na dunajski razstavi 1902.

Najbolji škrob

GLANCINE

Fritz Schulz ml.
akc. družba v Eger in na Lipskem.

Glanzine daje najlepše perilo.

Trgovsko-obrtna zadruga v Gorici

registrovana zadruga s neomejenim jamstvom.

Načelstvo in nadzorstvo Trgovsko-obrtna zadruga v Gorici je z ozirom na premenjena in dne 29. decembra 1905. v zadrugi register vpisana pravila, pri skupni seji dne 30. decembra 1905. sklenilo za leto 1906. ta-le način poslovanja:

Daje svojim članom posojila na odplačevanje v petih letih, proti odplačilu po 2 kroni na mesec za vsakih 100 kron; na menice pa proti 6% obrestovanju.

Doba za odplačilo pri posojilih na obroke se po želji izposojevalca določi tudi na 10 ali več let.

Vsak izposojevalec plača pri zajemu posojila enkrat za vselej, mesto uradnine 1/2% prispevka v posebno rezervo za morebitne izgube.

Sprejema navadne hranilne vloge v vsakem znesku, jih obrestuje po 4 1/2%, večje, stalno naložene pa po dogovoru.

Deleži so dvojni: opravljeni po 2 kroni, glavni po 20 kron.

Zadruga objavlja vsa svoja naznauila v časopisih »Soča« in »Primorec«.

Nova pravila so se razposlala vsem članom; če jih pa po pomoti ni kdo dobil, naj se oglasi v zadrugi uradu v Trgovskem domu.

Načelstvo in nadzorstvo.

Kožuhovne ovratnike

— (boa) —

v največji izberi — po čudovito nizkih cenah

Raznovrstne pletenine za zimo

Jaegerperilo i. t. d.,

naj si v lastno korist ogleda vsakdo pred nakupom v trgovini

J. ZORNIK — Gorica, Gosposka ulica št. 10.

Cene brez vsake konkurence! — Kakovost blaga najboljša!

Solidna postrežba! — Cene stalne!

Pfaffovi šivalni stroji

so res najboljši za rodbinsko rabo, kakor na pr. za šivanje, krpanje in umetno vezenje. — Neprekosljivi za obrtne namene, šivajo naprej in obratno, tiho in mirno brez vsakega ropota. Jamčiva do 10 let.

Glavna zaloga in zastopstvo

SAUNIG & DEKLEVA V GORICI

Magistratna ulica števil. 1.

Imava v zalogi tudi šivalne stroje raznih drugih vrst in tovarov.

Cene zmerne, pogoji ugodni.

Slavno občinstvo je naprošeno, da pred nabavo šivalnega stroja zahteva cenik, kateri se pošlje zastoj in franko

— SVETOVNO ZNANI —

BRATOV BRANCA V MILANU

jedini lastniki načina za izdelovanje,

je najbolj učinkujoča želodčna grenčica sveta!

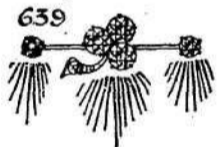
Neizogibno potrebno v vsaki družini!

Dobiva se v vsaki boljši delikatesni trgovini in v vsaki kavarni

FERNET-BRANCA

Prej 8 kron

639

sedaj 1 krona.

Prej 8 kron

sedaj 1 krona.

Prej 8 kron

sedaj 1 krona.

Prej 8 kron

sedaj 1 krona.

Prej 8 kron

640

sedaj 1 krona.

Konec! - Konec!

Rabimo nujno denar, zato smo sklenili prodati svoje krasne

COOPERS DIJAMANTE,

najlepše svetovne imitacije,

ki so stali prej,

8 kron t. j. 4 goldinarje

le za kratki čas

— po 1 krono —

vsak komad ali par z vdelanjem vred.

Izredno nizke cene.

Nihče naj ne zamudi te redke prilike!

Ne odlašajte z nakupom: Prstanov, brož, uhanov, igel za zavratnice, naveskov, glavnikov, gumbov za zapestnice in srajce, igel za klobuke, verižice za gospe in gospode etc.

— Dse je najlepšega in boljšega izdelka. —

Stane sedaj samo 1 krono vsak komad.

Ne zamujajte in hitite kupiti!

— KOOPEP'S AMERICAN DIAMOND PALACE Gorica v Raštelu št. 8. —

Prej 8 kron

sedaj 1 krona.

Prej 8 kron

sedaj 1 krona.

Prej 8 kron

sedaj 1 krona.

Prej 8 kron

sedaj 1 krona.

Prej 8 kron

sedaj 1 krona.